

Časopis ZŠ hrdinu Janka Čmelíka
Часопис ОШ "Херој Јанко Чмелик"

O Á Z A „OAZA”

Hodžov novinový článok 2023
Čestné uznanie
Lena Stankovičová
ZŠ Hrdinů Janků Čmelíka, Karadivčina 1, Stará Pazdova, 50801

Hodžov novinový článok 2023
Čestné uznanie
Mária Grbičová
ZŠ Hrdinů Janků Čmelíka, Karadivčina 1, Stará Pazdova, 50801

AKO MŮŽE ČLOVEK
NIELEN ŽIŤ,
ALE AJ POMAHAŤ ŽIŤ
MH
Hodžov novinový článok 2023

Hodžov novinový článok 2023
Čestné uznanie
Emanuela Feldyová
ZŠ Hrdinů Janků Čmelíka, Karadivčina 1, Stará Pazdova, 50801

AKO MŮŽE ČLOVEK
NIELEN ŽIŤ,
ALE AJ POMAHAŤ ŽIŤ
MH
Hodžov novinový článok 2023

Emanuela Feldyová, 8.1

Naša škola

Vydali sme 25. číslo nášho školského časopisu Oáza. V tvorbe tohto časopisu účinkovali mnohí žiaci a prednášatelia. A ešte väčší počet žiakov navštevoval našu školu, čie mená sú dnes známe.

Cez vchod našej školy prešli mnohé významné osoby, ktoré si našli svoju cestu k úspechu. Mnohí dnes veľkí ľudia začali výučbu tu, v Základnej škole hrdinu Janka Čmelíka. V tejto škole tvorili, tu po prvýkrát ukázali svoje talenty. Získavali vedomosti, išli za tým, čo ich zaujímalo a vyšli so základmi, ktoré im umožnili byť úspešnými. Miroslav Demák, básnik, spisovateľ, prekladateľ, novinár, redaktor, riaditeľ a majiteľ vydavateľstva, bol žiakom našej školy. Martin Prebudila má za sebou úspešné knihy, romány, zbierky aj pre dospelých a pre deti. Prebudila má za sebou kariéru novinára, redaktora, spisovateľa a básnika. Diela týchto dvoch spisovateľov sú napísané po slovensky, aj keď sme v Srbsku. Oni píšú po slovensky, a tým sú súčasťou slovenskej vojvodinskej literatúry. Žiakom našej školy bol Vladimír Ječmen, profesor matematiky a spisovateľ. V našej škole prednášali a prednášajú učiteľky a učitelia, ktorí sú tiež významní. Anna Demrovská bola profesorka slovenčiny a slovenčinu prednášala aj Katarína Topol'ská. Štefan Pap učil žiakov matematiku. Michal Diovčoš prednášal fyziku. Ján Šipický prednášal dejepis. Ján Bíreš prednášal telesnú výchovu. Šimon Jašo učil biológiu. Mnohí naši žiaci sa stali lekármi: Mišo Filip, Rastislav Poliovka a mnohí iní. Niektorí bývalí žiaci sú dnes advokáti: Ján Vrška, Zlatko Mikľan, Jaroslava Vršková Opavská. Máme i umelcov, ktorí sú tiež významní: Ján Takáč, Ján Stupavský, Pavel Pop, Ján Agarský a Jozef Klátik. Mira Brtková bola maliarka, divadelná a filmová režisérka. Miroslav Benka je scenárista, režisér a pedagóg. Vladimír Vereš bol veľvyslanec a politik. Ružena Červenská bola učiteľka. Dnes sa ešte stále zaoberá folklórom, ktorý prináša významné ceny. Farári Pavel Lešťan a Martin Slamaj boli tiež žiaci našej školy. Profesor Michal Filip bol profesor, zakladateľ slovakistiky a venoval sa aj dráme. Robil v Belehrade, Kovačici a Báčskom Petrovci. Dnes máme ulicu v Starej Pazove s jeho menom. Vladimír Hurban a jeho sestra Ľudmila Hurbanová navštevovali túto školu. Toto sú iba niektorí bývalí žiaci našej školy.

Úspešní ľudia vychádzali z tejto školy, ale mnohí ešte iba schádzajú alebo budú schádzať. Vymenovaní ľudia sú príklad pre žiakov Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka, aby pokračovali vo svojej edukácii a stali sa osobami, aké chcú byť.

Milí čitatelia!

Vítame Vás v 25. vydaní časopisu Oáza Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka. Toto jubilarne číslo výtlačku časopisu nás vrúcne potešilo. A ako aj v každom výtlačku tu nájdete mnoho informácií o našej škole, kde sme boli na výletoch, ktorí žiaci a z akých predmetov boli na súťažiach, na akých seminároch sme boli a čo sa na nich udialo. Okrem informácií o produktivite našej školy, tu nájdete aj zaujímavé práce, referáty a rôznorôzne vtipy o žiakoch a o škole.

REDAKCIA

- Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka

- Zodpovedný redaktor:
riaditeľ Janko Havran

- Šéfredaktor:
prof. Jarmilka Dolinajová

- Redaktori:
**Emanuela Feldyová, Vasil Vrška,
Mária Grbićová, Dávid Simendić,
Lena Stankovićová, Andrej Čmelík,
Lena Pilková, Mája Šagová.**

- Technická úprava:
**riaditeľ Janko Havran
prof. Jarmilka Dolinajová
Vasil Vrška
Mária Grbićová**

Navštívte nás:
[www. hjmelik.edu.rs](http://www.hjmelik.edu.rs)

Na prvej strane: **Emanuela Feldyová, Lena Stankovićová a Mária Grbićová, odmenené žiačky na súťaži Hodžov novinový článok.**

Na poslednej strane: **Celodenný pobyt - fotoreportáž.**

Naša škola..... 2

O

Čo sme získali v prvom polroku 4

Vítazi..... 5

B

Kružok v knižnici..... 6

Naša tvorba..... 8

S

Veľké srdce detí Srbska/Veliko srce dece Srbije..... 20

Seminár, festival, kvíz, projekt.. 22

Tolerancia, ekológia..... 27

A

Naši lujimci/Naši miláčikovia 28

Poučky zo slovenčiny..... 29

H

Vtipy, zaujímavé knihy, komiks 30

Exkurzia/Ekskurzija 2023..... 31

Celodenný pobyt - fotoreportáž 32

Toto číslo vyšlo za finančnej podpory:

Úradu pre Slovákov žijúcich v zahraničí

Ďakujeme.

**ÚRAD
PRE SLOVÁKOV
ŽIJÚCICH
V ZAHRAŇIČÍ**

ČO SME ZÍSKALI V PRVOM POLROKU 2023/2024

Sút'áže:

Slovenský jazyk

Literárna súťaž Starám sa o svoje zuby, som hrdá na svoj úsmev, Srianska Mitrovica

Lena Pilková, 5.1 – ďakovný list a účasť na republikovej súťaži

Literárna súťaž Čo dokáže pekné slovo

Dávid Simendić, 8.1 - odmenená práca

Emanuela Feldyová, 8.1- účasť

Mária Grbićová, 8.1 - účasť

Tamara Očovajová, 8.1 - účasť

Mária Ďurčíková, 8.1 - účasť

Lena Stankovićová, 8.1 - účasť

Vasil Vrška, 8.1 - účasť

Andrej Čmelík, 5.1 - účasť

Rozhlasová recitačná súťaž

Petra Kolárová, 5.1 - 2. miesto

Dávid Simendić, 8.1 – účasť

Mini – tini festival

Tini kategória:

Anita Bogdanovićová a Lea Jašová, 6.1 - 3. miesto

Výtvarná výchova

Súťaž v kreslení komiksu Slovenské rozprávky v komiksoch

ZŠ h. Janka Čmelíka - účasť

Dejepis

Kvíz Poznaj svoju minulosť

Emanuela Feldyová, 8.1- účasť

Lena Stankovićová, 8.1 - účasť

Dávid Simendić, 8.1 - účasť

Telesná výchova

Volejbal

Žiačky druhého stupňa - účasť na obecnej súťaži

Džudo

Iva Ďarmotská, 5.1 - 3. miesto

Plivanje

Anna Rajković, 5.2 - 3. miesto

RTS kros-výsledky

5.ročník:

1. Andrea Lichtlerová, Denis Gašpar

2. Alexandra Cerovská, Andrej Očovaj

3. Sofia Farkašová, Daniel Piskla

6. ročník:

1. Lana Popovićová, Iva Smiljković, Daniel Lahi

2. Anna Babinková, Ivan Savić, Filip Baláž

3. Mia Šašová, Martin Demrovský

7. ročník:

1. Emília Stojanović, Zvonimir Vidaković

2. Elena Lakatošová, Jozef Kováč

3. Kristína Kováčová, Maša Rajaković, Dávid Petrić

8. ročník:

1. Danica Dudić, Marek Kiš

2. Dunja Jenić, Eldar Mehić

3. Emanuela Feldyová, Mária Grbićová, Dorián Šaš

Odmenené práce z plodov v rámci Detského týždňa

1.1 trieda

1. Adam Hadrić

2. Ivan Pilka, Monika Šašová

3. Lucia Dvornická

1.2 trieda

1. Luna Novačić

2. Sara Domoniová

3. Ekatarina Madžarević

2.1 trieda

1. Andrej Ďurčík

2. Sara Havranová

3. Una Šašová

2.2 trieda

1. Tara Lazićová

2. Luna Radoševićová

3. Milica David

3.1 trieda

1. Mila Petrićová

2. Denis Jašo

3. Márko Hadrić

3.2 trieda

1. Xenia Numanagić

2. Alexa Hric

3. –

4.1 trieda

1. Staša Očovajová

2. Sofia Balážová

3. Gabriel Galo

4.2 trieda

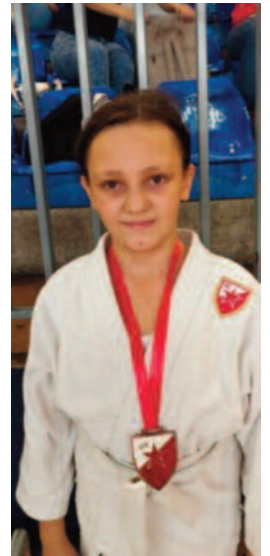
1. Stevan Vujić

2. Filip Tadić

3. Pavle Jovanović

VÍTAZI

Kružok v knižnici

Andrej Čmelík, 5.1

Kto je Miroslav Demák?

Miroslav Demák je bibliofil. Napísal mnoho kníh a rozprávok.

On je spisovateľ, redaktor, prozaik, básnik. Druhého novembra v roku 1948 v Starej Pazove sa narodil Miroslav Demák. Dnes má 75 rokov. Zakončil základnú školu, gymnázium a fakultu. Bol novinár. Odsťahoval sa do Slovenska, do Bratislavy, kde teraz aj žije. Napísal Pazovský kalendár. Pracoval aj v týždníku Hlas ľudu. Mám jednu knihu, ktorú napísal Miroslav Demák. Volá sa Nepopieraj netopiera. V roku 2010 bol v našej Základnej škole hrdinu Janka Čmelíka. Prišiel vidieť tých, čo dostali prvé odmeny na súťaži.

On je skvelý človek. Chcel by som byť ako on, a chcel by som ho navštíviť.

Prváci v Národnej knižnici Dositeja Obradovića

Andrej Sládok, 5.1

Miroslav Demák

Miroslav Demák je slovenský spisovateľ z Vojvodiny. Písal rozprávky, básne, poviedky a ešte veľa toho. Narodený je 2. novembra v roku 1948 v Starej Pazove.

Prvého novembra sme boli moja trieda a ja na malej prednáške o Miroslavovi Demákovi. Dôvod tomu bolo to, že Miroslav druhého novembra plnil sedemdesiatpäť rokov. Na prednáške sme spravili aj malý program. Čítali sme po srbsky a po slovensky o Miroslavovi. Prečítali sme aj jednu básničku. Pozreli sme si výstavu jeho kníh spolu so siedmakmi. Hľadali sme aj ako niekedy bolo v Pazove. Vysvetľovali nám koľko bolo ľudí v Pazove, pozreli sme si Demákové knihy a fotografie.

Páči sa mi, že máme niekoho známeho zo Starej Pazovy, že som videl niektoré Demákové knihy a že som spoznal nových kamarátov zo siedmej triedy.

Literárny večierok

V piatok 24. novembra Katarína Hricová predstavila svoju novú zbierku básní Spln v oku. Prečítala nám aj niekoľko básní zo svojich zbierok Terapia, Voľným pádom, Motýľ v klietke a Dýchať pod vodou. Jednu báseň prečítal Dávid Simendić a jednu Lea Popovićová. Katarína Hricová má veľmi pekné básne.

Veľtrh vzdelávania v roku 2023

Andrej Čmelík, 5.1

Veľtrh kníh

Veľtrh kníh tohto roku sa začal 19. októbra. Ja, pani profesorka Jarmilka Dolinajová a žiaci ôsmeho ročníka navštívili sme Veľtrh kníh 25. októbra 2023.

Mne sa tam páčilo. Účinkovali sme v programe a reprezentovali sme našu školu. Aj iné národnostné menšiny tiež reprezentovali svoju školu. Kúpil som si aj nejaké knihy. Iní si tiež kúpili knihy. Keď sme sa poprechádzali po veľtrhu, šli sme domov.

Na veľtrhu bolo veľmi pekne, nazdám sa, že pôjdem aj na druhý rok.

Andrej Čmelík, Mária Grbićová, Emanuela Feldyová, Mária Ďurčíková, Tamara Očovajová, Vasil Vrška a Dávid Simendić, účinkovali v programe Veľtrhu vzdelávania v rámci témy Prezentácia aktivít Ministerstva školstva v oblasti ľudských a menšinových práv v školstve. Tohtoročný Veľtrh vzdelávania sa realizoval pod heslom Urobme svet lepším. Žiaci predstavili svoju školu krátkym programom do 15 minút prezentáciou svojich prác v školskom časopise Oáza, prácou v relácii Jazykové poučky a svojimi literárnymi prácami a odkazmi na tému lásky a priateľstva, ktoré zdieľali so žiakmi z rôznych škôl.

Lena Pilková, 5.1

Odmenená literárna práca
na literárnom súbehu
Ústavu pre verejné zdravie
Sriemska Mitrovica

Starám sa o svoje
zuby, som hrdá na svoj
úsmev

Všetci sa radi usmieваме, keď máme pekné, čisté a biele zuby náš úsmev je oveľa krajší. Všetci ho radi máme a vidíme.

Aby sme mali pekný úsmev, nesmieme jesť mnoho sladkostí. Mali by sme si minimálne denne umývať zuby ráno a večer. Bolo by lepšie, keby sme si umývali zuby po každom jedle. Každý zub máme sedemkrát vyumývať. Ak nemáme rovné zuby, bolo by dobre nosiť zubné protézy na vyrovnanie zubov. Zubný strojček nám pekne vyrovná zuby. Niektorí ľudia nemajú pekné biele zuby, tak kupujú rôzne prostriedky na bielenie zubov. Niektorí idú k zubárovi, aby im vybielil zuby. Ja som si niekoľko ráz doma zuby vybielila s citrónom. Verím, že mnoho ľudí má strach od zubára. Keď používame zubnú niť a riadne si ich umývame, nejeme mnoho sladkostí, nemáme sa čoho báť.

Keď nám z úst vychádza príjemná vôňa a máme pekné zuby, viac ľudí nás bude mať radi a budeme mať viac kamarátov.

Emanuela Feldyová, 8.1

Láska

Hľadajú ťa ľudia rôznych rokov,
aj keď si im iba na pár krokov.

Taká blízka, vždy si tam,
aj keď srdce nevie kam.

Raz si taká d'aleká,
raz voláš, hľadáš.
A predsa ti neveria,
že ty si tá pravá.

Keď o tebe nerozmýšľajú,
keď od teba utekajú.
Len sa viac zohrievaš.
Usilujú sa zahasit' ťa,
a neskoro pochopia...

Zahasi sa plameň tvoj,
rozsvieti sa pohľad môj.
Príde nová, lepšia,
teba si však pamätám.

Keď si ťa raz do života pustia,
časť toho zostáva vždy.
Povieš: "Nezabudnem ťa nikdy."
A potom sa tváriš,
že neznámu tvár nevidíš.

Vždy si jedinečná,
ale len raz večná.
Pýtajú sa: "Si ty tá pravá?
Či by s tebou život strávil?"

Utekajú rýchlo na začiatku,
unavia sa v strede preteku.
Zabúdajú rýchlo, aký štart
bol krásny.

Ale predsa vedia,
že si jedinečná.
Si ty aj tá večná?

Dávid Simendić, 8.1

Možno láska

Kráčam, kráčam, ani sám
neviem kam.
Kde ma to srdce vedie,
neviem.

Je to priateľstvo alebo
láska?
Každý deň ma trápi táto
otázka.

Úsmev mi je vždy na tvári.
A ona sa stále tvári,
že nič nevie, že netuší,
čo mi je na duši.

Kráčam, kráčam, ale teraz
už viem kam.
Srdce ma vedie, nebudem
sám.

NAŠA TVORBA

Mária Ďurčíková, 8.1

Verím ti

Milujem ťa a moje srdce
si lásku vždy žiada.
Verím ti, keď tvrdíš,
že i ty mňa máš rád.

Verím ti a láskou hovorím,
keď si opäť pri mne.
Chcem ti dať všetko to,
čo dávaš aj ty mne.

Mária Grbićová, 8,1

Láska, ktorú si pamätám

Zaujíma ma, či aj teba bolí moje meno?
Či si aj ty mňa miloval slepo?
Či si ma tvoje srdce pamätá?
Ved' len, že t'a moje viacej nikdy nepriláka.

Nikdy t'a viacej nebudem chcieť,
ako moje srdce, čo mohlo smieť.

Ako slza, ktorá tvárou tečie,
moja duša za tebou spomienku vlečie.

Milovala som t'a včera, ako aj dnes,
ale moje srdce cíti stres.
Ako keď si ma miloval,
a už dnes iba sklamal.

Tvoju tvár nikdy nezabudnem,
tvoje oči aj d'alej milujem.
Ale viacej vôľu nemám na plač,
tak ak ma podľa zla pamätáš, prepáč.
Ale nikdy viacej nebude rovnako,
ako keď som milovala tvoje všetko.

Aj keď mám spomienky na teba smutné,
sú tu preda aj tie veselé.
Tie, ktoré ma budú upomínať na teba,
skrz ktorých sa budem hnevať na seba.

Vasil Vrška, 8,1

Smútok lásky

Kvety sú červené,
modré je nebo.
Jej oči sú krásne,
pre mňa ako všetko.

Letné prázdniny už odišli,
to sa mi celkom nepáči.
Nuž, nedokážem ju spustiť z očí.
Či som do nej až tak zabudlý?

Vlasy má stále upravené,
tričko elegantne nasadené.
A k tomu pekný náhrdelník,
ktorý nosí s tisícami pých.

Do šiesteho ročníka sme sa aj kamarátili,
spoločne mnohokrát nasmi-ali.
Ale neviem čo sa stalo,
všetko to pekné sa pokazilo.
Keď nebola pri mne,
smútok bolo to jediné čo mi zostalo.

Tamara Očovajová, 8,1

O ňom

Kto nevie čo je láska,
hovorí, že je láska ako doska.

Kto je zamilovaný,
ten všetko vidí krásne a jasne.

Trochu ja tebe, trochu ty mne,
a keď si pri mne,
srdce mi veľmi bije.

António Očovaj, 6,1

Prekvapenie za prekvapením

António, keď prišiel domov sa prekvapil.

Piatok je, António prišiel zo školy a čakal ho jeho starší brat Mário, ktorý prišiel z Báčskeho Petrovca. António sa ho veľmi zažiadaval. Potom všetkým povedal, že dnes dostal tri pätoroky. Mário mu gratuloval, dal mu darček, ktorý mu kúpil. António sa mu zad'akoval, a tiež mu odovzdal darček, ktorý mu kúpil.

Bolo to prekvapenie za prekvapením.

Viliam Vrška, 6,1

Dedo na trojkolke

Raz som išiel domov bicyklom a oproti mne šiel jeden starší dedo na trojkolke. Ja som mal prednosť, ale on sa nezastavil a bááááá! Už som bol v kanáli. Večer ma ešte bolela hlava.

Aleksandra Ninković, 5.2

Moja baba

Moji najsrećniji dani su odlasci kod moje babe u selo.

Moja baba se zove Ljubica. Ima 70 godina i živi u jednom selu blizu Loznice. Ona je mama moje mame. Stara je, ali je jako brižna i puna razumevanja za mene. Ima zelene oči, naočare nosi samo kada čita. Moja baba ne nosi maramu, jer ima gustu kosu i po neku sedu dlaku. Njene su ruke, kada me pomazi, tople i nežne. Moji najsrećniji dani su odlasci u selo kod moje babe. Razlog mog nedavnog odlaska kod babe je bila njena slava. Kada sam došla kod nje kuća je mirisala na tamjan i ukusna jela koja je baba spremala za slavu. Njena slava je Arandelovdan. Bilo je mnogo rodbine koje dugo nisam videla. Baba je bila srećna jer smo svi bili na okupu. Moj omiljeni deo na slavi je kada se lomi slavski kolač, jer se tada svi molimo Bogu i ja čitam Oče naš. Baba me uvek nagradi nekim poklonom, ovog puta bila je to zanimljiva bojanka. Iako je baba bila umorna našla je vremena da ga posveti meni. Razgovarale smo o školi i mojim ocenama. Baba me uvek savetuje da učim i da budem dobra u školi. Kada dođe vreme da krenemo kući baba se uvek rastuži i tada njeno lice bude tužno.

Moja baba je najbolja baba na svetu. Jedva čekam Božić da ga provedemo zajedno.

Dávid Simendić, 8.1

Ako je byt' ôsmak?

V uplynulých sedem rokov najčastejšie som meškal do školy, ale ako ôsmak prichádzam skôr. Dnes som prišiel do školy oveľa skôr ako inokedy. Všade bolo ticho, ako keď by aj škola spala. Dnes po prvý raz, nielenže som videl každý kút školy, ale po prvýkrát som počul školské ticho. To nebolo obyčajné ticho, ale ticho, ktoré mi šepkajúc rozprávalo mnohé tejomstvá, ktoré sa diali v priebehu 253 rokov.

To ticho prerušilo búchanie môjho srdca, bolo to skrz môjho veľkého strachu. Bol to strach od budúcnosti. Všetci si myslia, že byt' ôsmakom je zábavné, jednoduché. Ale nie, celkom je opačne. Aj keď sa my, ôsmaci tvárime, že sa nič nedeje, v našich hlavách a duši je veľký zmätok. Lebo sme vedomí, že tento rok opúšťame naše bezstarostné detstvo. Opúšťame našu školu, profesorov, ktorí vždy dbali o nás, ako keď by boli naši rodičia, chránili nás, učili nás o všetkom. Podarilo sa im z malých detí spraviť ľudí. A možno práve preto, je ten strach taký silný. Rozmýšľam, či nám osud znovu do cesty dá takých skvelých ľudí. Byt' ôsmakom je ťažké aj kvôli tomu, že my už teraz si musíme zvolit' naše budúce povolanie. Také veľké rozhodnutie je pred nami. A my nevieme ani čo, ani kam. Ale to, čo je mne najťažšie, a čo som si iba teraz ako ôsmak uvedomil je to, že tohto roku nie iba, že sa lúčim so školou, kamarátmi, profesormi, ale sa lúčim navždy aj s prednáškami v mojej materinskej reči, v mojej milozvučnej slovenčine. Som presvedčený, že mi to bude veľmi chýbať. Ale lásku k slovenčine, ktorú mi vstúpili v najstaršej slovenskej škole na svete, zo srdca mi nikto a nikdy nebude môcť zobrať.

Pamätám sa, že keď som bol malý, nemohol som sa dočkať, kedy budem ôsmak, ale teraz vymenil by som svoje miesto s hociktorým žiakom z hociktorej triedy. Lebo s veľkou ľútosťou som si uvedomil, že ešte iba niekoľko mesiacov túto moju najlepšiu, najstaršiu slovenskú školu na svete môžem nazvať mojou.

Dunja Janić, 8.2

**'How I got used to a
new school'**

About a year ago, I moved to
Stara Pazova. That change was a big
step for me. I had
to go to a new school and to meet new
friends. At first, I was scared. A lot.

But,
after about a week I got used to it. I met
amazing friends and amazing teachers. I
also had to switch my aikido club. I'm now
going to a new club in Nova Pazova called
'Giri'. And Giri in Japanese means 'duty' or
'obligation'. I met really good friends
there, too. We like playing dodgeball in aikido.

But, there's a lot of different stuff
here, in this school. We are not allowed to go
out of the school yard, unless we ask
the teacher. It wasn't like that in my last
school. My previous school was bigger, too.
But this school is also nice. And people here
are friendlier here than they were in
Belgrade. They always want to help you if you
need help. It's also way more fun
here than it was there. We hang out here
more. It's been a year since I started going
to a new school. I really like it here now.
My friends are amazing. My aikido coach
is great, and so are my aikido friends. All
of the teachers are really good and
helpful.

I'm really grateful that I have new
friends, but I still miss my old
ones.

I'm really glad
that I'll get to see them soon.

But, until I see them, I'll
hang out with my new
friends.

Dunja Janić, 8.2

A sad goodbye'

It's been a year,
Since I came,
And I can't describe
This overwhelming pain.
I mean, It's in my veins,
It's in my brain,
My thoughts are running in a circle like a
toy
train,
And I don't know what else I can say.
There's just something
I'd like to share
It's: 'I'll remember you guys'
Even if we go a different way.
Just because
We're apart,
Doesn't mean we'll forget
Our first start.
We will hang out,
We will talk,
We will text,
And we will call.
And one more thing,
Before goodbye,
I won't forget you,
Even when I die.

Mája Šagová, 5.1

Rodina ježkovcov

V meste Kapusta žili ocko, matka, dcéra a syn s priezviskom Ihlička. Bola to usilovná rodina.

V prvých dňoch jari, keď slniečko ohrialo a príroda sa začala zobúdzat', zobudil sa oj ocko Ihličko. Zobudila ho opojná vôňa prvých jahôd. Otvoril oči, pozeral do ľava, do prava, a keď videl svoju rodinku, veselo sa usmial a pozeral sa na nich ako pokojne spinkajú. Zavolať pani Ihličkovú a povedal: "Pani Ihličková, pani Ihličková, myslíš Ty aj vstáť z postele?"

Pani Ihličková otvorila oči a zrazu skočila a vylietla zo skrýše von tak rýchlo, až sa ocko Ihlička zľakol.

- No žena, čo sa stalo?! Čo si tak vylietla, ani dobré ráno si mi nezaželala.

- Muž môj, prepáč! Tak mi zavoňali jahody až som sa zľakla, že som zaspala a malé deti sú mi hladné.

- No, žena moja, nie sú už také malé.

Rodičia ježkovci potom spolu zbierali plody a doniesli deťom. Keď sa vrátili do skrýše, začali spievať obľúbené piesne ich detí. Spievali, až kým sa im deti nezobudili. Chlapec Ihlička a dievča Ihličková sa zobudili v istý čas s úsmevom na líčkach. Rodina Ihličková obedovala chutné plody. Keď sa naobedovali, ocko a matka Ihličkovci ich vyviedli von.

Deti naše už ste nadostač veľké, aby ste spolu s nami zbierali plody a naučili sa ako sa tie plody chránia do zimy. Deti bolo šťastné, že aj ony môžu pomôcť rodičom.

Deň za dňom znovu prišla jeseň a daždivé počasie. Chlapec Ihlička a dievča Ihličková boli šťastní, že počúvali a pomáhali rodičom, pretože teraz bazzarostne spievajú a hrajú sa, a vyberajú z komôrky chutné plody.

Michaela Tóťová, 8.1

Lenivé hodiny

V starom domčeku na konci ulice býval Márko so svojimi rodičmi. Márko vo svojej izbe mal hodiny, ktoré mu dal starý otec na pamiatku.

Hodinky boli veľmi staré a pomalé. V tých hodinkách bývali malí trpaslíci, ktorí otáčali ručičky. Všetci boli veľmi usilovní a dbali, aby hodiny vždy ukazovali správny čas, okrem jedného lenivého. Trpaslík Janko vždy zaspal, keď prišiel rad na otáčanie ručičky, takže Márko vtedy meškal do školy.

"Prečo tieto hodinky nefungujú?" - spýtal sa otec.

"Musím ich odniecť k majstrovi, aby ich opravil. Trpaslíci vedeli, že majster otvorí hodiny, aby ich opravil, tak zutekali. Starý majster vzal ihlu a snažil sa zistiť, prečo hodiny nefungujú. Oprávajúc, upíchol trpaslíka, ktorý sa zobudil a bol veľmi naľakaný. Rýchlo vyskočil a začal krútiť rukami ako nikdy predtým.

"Hm, divné. Hodinky sú nie pokazené." - povedal majster.

"Akoby len boli lenivé a spali." - smial sa majster.

Trpaslík v hodinkách už nikdy nezaspal a usilovne otáčal ručičky. Báť sa, že ak zaspí znovu ho niekto upíchne. Márko bol spokojný a viac nemeškal do školy.

Lena Pilková, 5.1

O zajacovi Denisovi

Jedného dňa zajac Denis šiel loviť a svoju dieru nechal opustenú. Kým on lovil, prišla líška Petra do jeho diery. Keď sa zajac vrátil z lova, videl líšku Petru. Povedal jej: "Vychádzaj von z mojej diery alebo bude, bude..."

"Alebo bude, čo?" - povedala líška a smiala sa. "Alebo ťa vyženiem sám." - povedal zajac Denis a nahneval sa.

"Potom ťa ja ziem." - odpovedala líška Petra. Zajac Denis sa zľakol a odišiel túlal sa po poliach, dolinách, cestách. A stretol psa Dárka.

"Prečo si taký smutný?" - spýtal sa pes Dárko.

"Pretože mi do jaskyne zišla líška Petra, skúsil som ju vynasť, ale potom povedala, že ma zie." - povedal zajac Denis.

"Tak ju spolu vyženieme." - odpovedal pes Dárko.

Zajacovi Denisovi sa zaspáčila tá idea a d'alej šli spolu. Na ceste stretli ježa Daniela, ktorý sa ich opýtal, kam idú. Všetko mu vysvetlili zajac Denis a pes Dárko. Spýtali sa ho, či chce ísť s nimi. Jež Daniel chcel ísť s nimi, ale najprv musel nechať ovocie vo svojej jaskyni. Spolu odišli a nechali ovocie a potom šli d'alej. Zazrela ich myška Michaela. Opytovala sa ich, kam idú. No Daniel, Dárko a Denis nikoho nevideli. Tak Michaela kričala, že na zemi. Keď ju videli, všetko jej porozprávali, potom ona šla s nimi. Na ceste stretli dvoch medved'ov. Jeden bol predseda zvierat v tej hore a volal sa Tom. Keď počul čo sa stalo, zľakol sa, nechcel ísť. A druhý medved' Andrej sa nebál. On šiel d'alej s nimi. Na ceste stretli vlka Martina. On nechcel ísť, ale keď počul, že je tam líška Petra, zmenil názor a utekal ku Denisovej jaskyne. Keď oni toľkí prišli k jaskyni, líška Petra sa zľakla, začala sa ospravedlňovať a plakať. Zajac Denis, ktorý zase mal svoju dieru, jej odpustil. Koniec bol veselý. Líška Petra sa vydala za vlka Martina, spravili veľkú svadobnú hostinu a na slávnosť prišla celá živočíšna horská obec.

Andrej Čmelík, 5.1

Zvieratá

Slon Demeter mal narodeniny. Všetci prišli. Tie narodeniny boli ako koncert, aj to nie normálny koncert. Celá Afrika bola pozvaná. Všetkým sa tam páčilo. Tancovali, spievali, jedli, pili, rozprávali sa. Keď sa zakončil, všetci boli smutní. V Južnej Amerike tiger Tony mal tiež narodeniny. On sedel na tróne. Mal jedla a jedla. V Ázii panda Mája oslavovala päťdesiat rokov. Áno, polovicu života. V Austrálii prichádzala zima. Všetkým to bolo nezvyčajné. Kengúry od snehu robili snehuliakov a súťažili. Kengúr Oliver mal najkrajšieho. Jeleň Juro oslavoval v januári nový rok, takže od Severnej Ameriky prišiel do Antarktídy. Tam našiel tučniaka Osvalda. Osvald nikdy nevidel jeleňa. Celá Antarktída oslavovala. Toľko oslavovala, že z Európy pes Dunčo a zajac Hektor museli ujsť z domu. Celý svet prišiel. Tučniaky z Antarktídy boli ešte viac prekvapení, pretože videli mnoho živočíchov, ktorých nikdy nevideli. Počas leta sa kúpali v teplom mori a jedli chladnú sviežu zmrzlinu.

Ján Gašpar, 5.1

Kráľovstvo cukríkov

Boli raz braček a sestrička. Janko a Anička žili veľmi chudobne.

Raz prišla dobrá víla a povedala im, že ich odvedie do kráľovstva cukríkov a cestovanie sa začalo. Odleteli cez okno a docestovali do kráľovstva cukríkov a tam všade cukríky bežali a do úst sa ponáhľali. Zmrzlina z neba padala, čokolády leteli a žlté banány utekali na všetky strany.

Janko a Anička boli veľmi šťastní, jedli veľa cukríkov a potom sa vrátili do svojej izby. Mama ich zobudila a to bol len krásny sen.

Mladen Bikicki, 5.2

Letnji raspust

Od svih raspusta najviše volim letnji. Volim letnji raspust jer najduže traje, lepo je vreme, igram se sa svojim drugarima. Svaki dan idem u park ili na teren.

Na raspustu sam čitao knjige „Pet prijatelja“ i „Leto kada sam naučila da letim“ i gledao sam dosta filmova. Išli smo na more, u Vodice. Kupali smo se i pravili smo kule od peska. Tamo je bilo puno ljudi. Gledao sam brodove i slikao sam se. Svaki dan sam čitao knjigu i igrao igrice. Jednog dana smo otišli velikim brodom u malo veći grad, Šibenik. Na brodu je bilo puno ljudi i duvao je jak vetar, ali to nam nije smetalo da uživamo u zalasku sunca. Tada nam je bilo lepo. Video sam puno fontana i zgrada. Posle smo otišli u grad Maribor. Usput smo svratili u zološki vrt u Ljubljani, u parku Tivoli. U Mariboru sam išao na rođendan svojoj sestri od ujaka.

Kada smo se vratili u Staru Pazovu, pripremao sam se za peti razred, radovao sam se upoznavanju novih predmeta i nastavnika. Raspust je bio zabavan.

Maša Rajković, 5.2

Bajka kao potvrda života

Bajke su kao čarobne priče koje su me naučile važne lekcije o životu. Imá nekoliko bajki koje su me posebno podstakle i koje su mi pokazale put kako da postanem bolja osoba. U bajci „Biberče“ radi se o jednom dečaku koji je bio veličine zrna bibera, iako je Biberče bio sitnog rasta, on uspeva da pokaže kako je hrabar i veliki junak. On nam govori da sreća ne dolazi sama, i da je treba potražiti i boriti se za nju. To me je naučilo da kroz život treba ići hrabro, baš kao što je on sam, tako mali, ali hrabrog srca, uspeo da porazi Alu veliko čudovište i oženi se carevom ćerkom.

Bajka "Pepeljuga", govori nam o dobroti i nadi. Pepeljuga je bila zlostavljana od strane svoje zle maćehe i polusestara, ali nije izgubila nadu. Ona je ostala ljubazna i dobrodušna prema svima. Na kraju je nagrađena i postala princeza. Ova bajka nas uči da dobroti i nesebičnost mogu dovesti do sreće i uspeha.

Bajka "Snežana i 7 patuljaka" nas uči o važnosti prijateljstva i saosećanja. Snežana je pronašla prijatelje u sedam patuljaka, a oni su joj pomogli i zaštitili je. Ova bajka nas podseća da trebamo biti ljubazni prema drugima i da će dobre stvari doći ako budemo saosećajni.

Bajke poput ovih uče nas o hrabrosti, porodici i prijateljstvu. Čitajući bajke možemo postati bolji ljudi i više verovati u sebe. One nam pomažu da lakše vidimo sopstvene vrednosti i želje.

Александра
Нинковић, 5.2

Моја другарица

Моја другарица се зове Анђела Частек.

Има плаве очи и смеђу косу, мало је нижа од мене. Анђела има ситне пеге по лицу и леп осмех. Сваког дана у школи смо заједно за време одмора делимо ужину, шалимо се са другарима и на часовима често седимо заједно. Када имам слободно време волим да идем код ње да се играмо са њена два хрчка и псом. Нас две заједно идемо на плес. Много смо блиске и не можемо да замислимо дан једна без друге. Анђела је добра особа, увек је спремна да ми помогне, да се нашали и да радимо нешто занимљиво.

Волела бих да се ја и Анђела увек дружимо и да наше другарство увек траје.

Andrej Čmelík, 5.1

V mojej zázračnej krajine

Vymyslel som si krajinu, v ktorej by som chcel žiť. Tá krajina sa mi veľmi páči. Verím, že sa bude aj vám. V nej by som sa len hral.

Nachádza sa na Marse. Nazýva sa Jupíjup. V tej krajine nieto zlého. Hlavné mesto je Pluplub. Dostalo meno podľa kráľa Plú-dublídúb. Tam žijú mimozemšťania. Mimoszemšťania môžu byť veľkí, malí, červení, modrí, rôznofarební... Na hlave majú dve alebo jednu anténu, aby mohli komunikovať. Tráva v noci svieti. Je veľká a žltá. Stromy sú malé. Počas dňa spievajú. Nebo je červené. Domy a budovy sú naopak. Autá ležia. Živočíchy sa trochu podobajú na tie na našej planéte, na Zemi. Oblúbený miláčik im je krava. Zajace jedia listy a psíkovia kvety. V tejto zázračnej krajine živočíchy sa vzdelávajú a chodia do školy. Mimoszemšťania nemusia preto, že sú už bystrí. Zvieratá ešte čítajú a píšú zaujímavé komiksy, časopisy, novely, básne, noviny, knihy... Rastliny sú krásne rôznofarebné. Ich listy sa môžu jesť.

Chcel by som, aby táto krajina bola ozajstná, hral by som sa, a mal by som nových kamarátov, bol by som šťastný, že nieto zla.

Daniel Piskla, 5.1

O dievčatku, ktoré nemohlo vidieť

Za siedmimi horami a za siedmimi morami bolo jedno dievčatko, ktoré sa volalo Eva.

Ona mala dvanásť rokov a nemohla vidieť. Preto celého života bola smutná. Jej rodičia Peter a Viera krásne tančili. Dostávali prvé ceny, na každej súťaži a Eva to nemohla vidieť. Nebolo len Eve smutno, ale bolo aj jej rodičom. Eva chcela ísť na balet, ale nemohla. Jednu noc sa zhovárali o Eve.

"Mne je veľmi ľúto, že naša dcéra nemôže tančiť" - povedal otec.

"Nie si jediný, ktorému je ľúto" - nadala mať.

Evini rodičia boli zase na súťaži. Tam bol očný lekár, ktorý si všimol, že Eva nemôže vidieť. Preto si sadol vedľa nej. Očný lekár sa opýtal Evu: "Ako sa menuješ?"

"Menujem sa Eva" - odpovedala Eva.

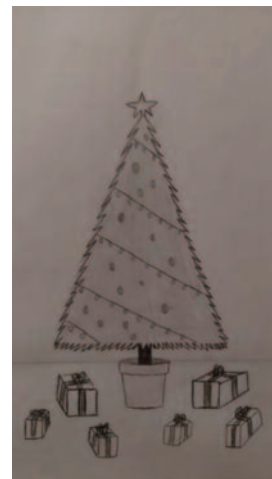
"Všimol som si, že nemôžeš vidieť" - povedal lekár.

"To je pravda." - povedala Eva.

"Chceš, aby som ti pomohol?" - spýtal sa lekár.

"Áno!" - odpovedala šťastne Eva.

Očný lekár jej pomohol a mohla vidieť. Eva a jej rodičia boli veľmi šťastní. Podakovali sa lekárovi. Eva potom šla na balet a jej životný sen sa jej splnil, ale bola šťastnejšia, že mohla po dvanástich rokoch vidieť.

Emanuela Feldyová, 8.1

Dôležitosť mat' podporu

Od malička mat' podporu rodičov si zaslúži každá osoba. Podpora vôkol nás je dôležitá. Každé rozhodnutie, ktoré sami máme urobiť môže byť ťažké, preto často hľadáme podporu.

Podporu nám dávali, kým sme boli malí, hlavne rodičia a príbuzní. Tí, ktorí takú podporu nemali, pravdepodobne dospievali na trochu ťažší spôsob. V mojom detstve som mala veľa otázok. Vždy som veľa rozmýšľala a hľadala odpoveď na svoje otázky. Mala som ako každé dieťa veľa voľného času a trávila som ho na rozmýšľanie o všetkom vôkol mňa. Moji rodičia si všimli moju zvedavosť a podporovali ma v tom. Vždy ma zaujímala dávna minulosť. Keďže som sa ich často pýtala, aká bola Zem v minulosti a ako ľudia prestali žiť v jaskyňách, kúpili mi encyklopédiu Sveta, lebo im už bolo dosť vysvetľovania. Mala som dve rozličné knihy. Tie knihy boli práve to, čo mi bolo potrebné. Na tento spôsob moji rodičia podporili mňa. To bola dôležitá vec v mojom živote. Ich podpora mi veľmi znamená, kvôli nej sa môj spôsob rozmýšľania a vedomosti zlepšili.

Podporu som mala aj od starých rodičov. Oni ma podporovali v mojich záujmoch o kone. Podporili ma a teraz mám za sebou veľa krásnych spomienok. Podpora kamarátov je tiež veľmi dôležitá. Byť kamarátom znamená podporiť toho iného. Svojich kamarátov a kamarátky podporujem v tom, čo si myslím, že by som mala. Stávalo sa mi, že žiadali od mňa podporu v niečom, čo sa mi nepáčilo. To bola nepríjemná situácia, no vyriešili sme to a zostali sme dobrí kamaráti. Podpora je potrebná ľuďom. Ľudia sú aj takí, že majú krásne idey, ale si ich nikto nevšimne. Mali by sme pracovať na sebe, aby sme si všimli takých ľudí.

Podporu potrebujú všetci. Rozhodnutia sú ľahšie, keď nás podporia ľudia, ktorým veríme. Ak vidíme, že niekto potrebuje podporu, mali by sme im ju dať.

Dávid Simendić, 8.1

Prečo je výhoda byť novinárom školského časopisu

Keď som bol malý, vždy som mal záujem byť novinárom, lebo každý deň píšu nové správy. A tak ľudia, ktorí to čítajú, sú šťastnejší.

Jedného dňa na hodine slovenského jazyka, iba jedna veta, mi zlepšila celý deň. Pani učiteľka sa nás opýtala, či by sme chceli byť školskými novinármi. Razom sa sa prihlásil a mal som z toho veľkú radosť. Po hodinách nás pani učiteľka odviedla do školskej knižnice a tam nás naučila ako urobiť časopis. Na hodinách sme písali správy o tom, čo sa deje v našej škole. Písali sme o účastníkoch súťaží, ale aj keď škola dostala donácie. Do školského časopisu Oáza sme písali o všeličom. A tá namáhavá práca sa oplatila, lebo naša škola získala druhé miesto na medzinárodnej súťaži školských časopisov na Slovensku. Obec Stará Pazova nás tiež odmenila za náš úspech.

Som šťastný, lebo som sa prihlásil do krúžku, a plánujem sa zapísať do strednej školy pre novinárov.

Alena Valentová, 7.1

Ach, tá puberta

Puberta je obdobie, v ktorom sa všetko mení. To nám často hovoria rodičia a dospelí. No, čo sa to presne zmenilo? Otravujú ma viac ako predtým? Áno, ale nemyslím si, že, si na to mysleli. Vyrástla som? Áno, ale rástla som aj pred ňou a budem aj po nej. Tak, čo sa tu presne zmenilo? Moje správanie? Možno, uvedomila som si, že sa všetci vôkol mňa zmenili v správaní. Všetci sú hlasnejší a musím povedať, trochu otravní. Okrem mojich priateľov, oni zostali dobrí. Ale, ak sa mnohí z nich zmenili, zmenila som sa aj ja? No, neuvedomila som si to, ale možno iní áno. Aj tak mňa to nezaujíma.

Výhoda byť novinárom školského časopisu

Ked' som školským novinárom, cez písanie správ sa môžem dozvedieť o všeličom čo sa stalo v našej škole alebo môžem písať o svojich skúsenostiach v rôznych situáciách.

Napríklad, keď sa uskutocňuje nejaký program na nejakú tému, úloha školského novinára je, aby písal o tom, čo sa udialo, kde sa udialo, prečo, kedy aj ako to bolo. Cez to môžem napísať, ako sa pozerám na to, čo sa mi tam páčilo alebo čo som ja tam robila. Keď idem na nejakú súťaž, tam sa vždy môžem dozvedieť o úspechoch mojich kamarátov, a tiež píšem o úspechu, ktorý som dosiahla, a ako to všetko dopadlo. Jedna z výhod je aj to, že pre každú správu a úsilie, ktoré vložím do písania školských novín, dostanem aj odmenu, známku alebo pochválenie. Taktiež keď sa zúčastníme nejakej udalosti, kamaráti a ja medzi sebou často rozmýšľame, čo by sme mohli napísať do tých školských novín a hľadáme zaujímavé idey, čo by sa to čitateľom páčilo, aby sa dozvedeli.

Často si žiaci myslia, že je to len záväzok byť školským novinárom a písať, byť na rôznych udalostiach, ale to nie je vlastne tak. Je to záväzok, ale je to zaujímavý záväzok, keď to robíte spolu s kamarátmi a keď sa všeličo dozviete a skúsíte. Každý záväzok má zaujímavú stranu a všetko má výhodu.

Ach, tá puberta

Ach, tá puberta robí veľmi veľké problémy. Do puberty sa vchádza s 12 rokov u dievčienec a u chlapcov s 13.

Puberta je veľmi ťažké obdobie. V puberte sa dieťa začne rozvíjať a meniť. Ja mám problém, že sa často hádam s rodičmi. A ako druhý problém mám to, že sa mi nič nechce robiť, ako aj mojím spolužiakom. Ťažký je čas puberty, pretože sme už siedmici a máme mnoho predmetov. Deti vymýšľajú všeličo, aby sa im kúpili nové šaty. No ja to nerobím. Pre mňa sú šaty, šaty. Len aby spĺňali úlohu, ktorá im je daná, a to je, aby hriali človeka. Netreba vymýšľať.

Môžu byť podľa žiadosti, ale teraz, že: „Toto je také, chcem, aby bolo onaké“, alebo: „Nechcem túto košeľu, táto má dva gombíky a tá tam ma tri“, to je už preháňanie.

Puberta je pre mňa jeden veľký krok dopredu, a myslím si, že sa má len dbať na to, aby sme nerobili zlé veci.

Preteky

Šiel som raz domov zo školy s priateľom a šli sme na bicykli. Naraz nám napadlo, aby sme sa pretekali. Začali sme sa pretekať a po asi dvoch minútach som spadol z bicykla do šipového kríku. Ani neviem čo sa stalo, ale viem, že som bol na bicykli a potom som sa ocitol tam. Bicykel bol dobre, ale ja nie. Mal som rany po čele a po rukách. Nakoniec to predsa dopadlo dobre. Takže kamaráti moji, nepretekajte sa, je to veľmi nebezpečné!

Mia Šašová, 6.1

Telefón

Vrng, vrng! Ozval sa telefón. Vrng, vrng! Zase telefón, zoberiem si ho a na Viberi vidim tri správy.

A neviem od koho? Pozriem sa, sú od nejakého chlapca, pozriem sa lepšie, sú od chlapca z 6.2. V správe sa ma spytuje:

- Ako sa máš?

Ja odpovedám:

-Som v šoku!

A opytujem sa ho, ako má moje mobilové číslo?

On odpovedá:

Dal mi ho tvoj kamarát.

A ja sa ho v ešte vo väčšom šoku opytujem, kto mu ho dal.

On odpovedá:

Tvoja kamarátka Lea.

Spýtala som sa jej, prečo to urobila a ona hovorí, že vraj nedala moje číslo telefóna, ale dala Dávidovo a Dávid dal moje tomu chlapcovi.

A od vtedy mávame problémy my, všetky dievčatá.

Vasil Vrška, 8.1

Zotrvať na svojej ceste životom - byť Slovákom v školskom časopise

Od narodenia ma baví písať, či to je slohová práca na nejakú tému, báseň, alebo aj písanie zážitkov kamarátom na počítači.

Rodičia mi stále hovoriли, že som tú peknú záľubu zdedil po mame, lebo ona pracovala a mala veľký úspech v jednom známom časopise Zornička. Keď som bol menší, rodičia radi trávilі so mnou čas tak, že mi dávali veľa tém, na ktoré som im mal niečo napísať. Čas letel a ja som postúpil do piateho ročníka základnej školy. Dostal som príležitosť písať do školského časopisu. Baví ma to, ale každý robí chybu, a moja chyba bola tá, že keď som sa celý čas zaujímal o písanie, zanedbával som gramatiku. Nevedieť gramatiku a písať do školského časopisu je niečo ako ísť do vojny, ale bez helmy. Ten fakt som si postupom času začal všímať aj vo svojom okolí, lebo sa môj brat stále divil, že zo slohových prác a písomných prác mám stále štvorky alebo päťky, a z kontrolných úloh a diktátov samé dvojky. Na tú situáciu som si hovoril stále, že načo je gramatika? Nejakému človekovi, ktorý píše o niečom, stačí len napísať, alebo vyrozprávať svoje dielo. Ak je impresívne, tak je dobre, nezáležiac na gramatike. Ale od pravdy som bol ďaleko, lebo zotrvať na ceste svojho života, je potrebné úsilie z každej strany, aj z tej gramatickej aj z tej obsahovej.

Treba vedieť svoje limity a nepodceňovať sa, ale zase sa ani nepreceňovať. Treba vedieť, že nikto nemôže urobiť všetko perfektne, no predsa niečo vedieť musí.

Lena Stankovičová, 8.1

Rozmanitosť pohľadov na život

Každá osoba na tomto svete sa na život pozerá inak a nikto je nie rovnaký.

To, že sú ľudia nie rovnakí, je dobrá vec, lebo sa tak všetci my učíme, že treba rešpektovať cudzie myšlienky a názory. Tak sa aj naše pohľady na život rozlišujú. Tie pohľady sa rozlišujú, lebo sme všetci rozliční, a každý z nás prechádza cez rôzne situácie v živote. Niektorí sa na život pozerá tak, že si myslí, že nemá čo robiť a že nič nedosiahne v živote. Preto sa musíme usilovať v hocičom čo robíme, lebo ak sa pre niečo usilujeme, výsledky na konci nikdy nebudú zlé. Niektorí ľudia si myslia, že všetko čo robia musia urobiť perfektne a chcú byť perfektní. Myslím si, že sa treba snažiť, aby sme boli čím lepší, ale nie perfektní, lebo nikto na tomto svete nie je perfektný. Všetci robia chyby. Robiť chyby je tiež normálne, lebo sa aj z chýb učí.

Jestvujú aj ľudia, ktorí nerešpektujú cudzie myšlienky a názory. Oni si myslia, že všetko čo oni povedia je správne, a to čo iná osoba povie je nesprávne. Aj ja som videla ľudí, ktorí sa vysmieávajú jednej osobe, ktorá si o niečom myslí inak. Vo svete sú aj mnohí ľudia šikanovaní len skrz toho, že sú inakší od druhých. Tí ľudia, čo šikanujú druhých, ktorí sú inakší od nich, sú len sebeckí a niektorí aj žiarliví, že je druhá osoba v niečom lepšia od nich.

Myslím si, že je dobre sa rozlišovať od iných ľudí a netreba sa meniť skrz ľudí okolo nás, musíme byť svoji a nájdeme si osoby, ktoré nás budú mať radi, aj ak sme inakší od nich.

Маша Рајковић, 7.2

Смех је лек

Прошле недеље играла сам одбојкашку утакмицу.

Другарице из мог тима и ја смо знали да ће утакмица бити тешка, јер играмо против јаких противница. Поред тога четири девојчице из тима које су нам баш добре нису дошле због других обавеза или болести.

Знале смо да ће утакмица због тога бити још тежа, али нисмо се жалиле и очајавале јер нам то ништа не би помогло.

У самом почетку утакмице кренуло је лоше, губиле смо поене, али се нисмо предавале. Неке девојке из тима почеле су да се предају, док смо једна другарица и ја бодриле и засмејавале остале да бисмо се бар мало боље осећале.

Причале смо неке шале и смешкале се једна другој. Нажалост, ипак смо изгубиле, али нисмо биле тужне јер смо знале да нисмо биле у пуном саставу и да су противнице заиста биле јаче.

Најбитније је да смо се на крају лепо забавиле дружећи се заједно чак и после утакмице, тако да ниједна од нас није отишла кући тужна.

Сада знам да када год ми је тешко, довољан је смех то да поправи.

Aleksandra Ninković, 5.2

Zvezdano nebo u mojoj sobi

Zvezdano nebo u mojoj sobi svaku me noć ka sebi vodi.

Svetlucava zvezda to sam ja, zajedno sa mesecom putujem ja.

Na nebu pospemo magičan sjaj, da dečijoj igri nebude kraj.

Kada se vratim kreće dan, tada se mojim zvezdama gubi sjaj.

Lena Pilková, 5.1

Horór bez telefónu

Jednogo dňa sesternica a ja sme boli v Slankamen-ských Vinohradoch. Šli sme sa poprechádzať, všetko bolo krásne, kým sme nestretli ježibabu, ktorá nam vzala telefóny a aj moju sesternicu. Vyl'akane som začala utekať a potom som spadla do bezvedomia. Spadla som do vody a voda ma otiahla na pustý ostrov.

Na pustom ostrove som sa ocitala a nevedela som, čo si mám počať. Poprechádzala som sa po pustom ostrove, kde nebolo ani živej duše, bolo tam niekoľko stromov a smeti. Našla som plechovku a z nej som vysekla ako nejaký háčik, ktorý som zakvačila na list a list som zakvačila na haluz. Na udicu som položila kamienok, ktorý vyzeral ako chlieb. Spustila som to do vody a čakala som, aby sa chytila ryba. Počas toho času spravila som si skrýšu z lístia a haluzov. Nazbierala som halúčky, odtrhla som kúsok z môjho trička a šuchala som kameň o kameň pokiaľ sa oheň nezapálil. Keď sa zapálil oheň, upražila som rybu a zjedla som ju. To som robila dňami. Jedného dňa prišla loď pre mňa a šťastne som sa vrátila domov. Ježibabu, ktorá nám zobrala telefóny a moju sesternicu, našla polícia, a sesternica sa vrátila domov.

Teraz, keď som doma, omnoho viacej si vážim všetko čo mám a menej používam telefón.

Velké srdce dětí Srbska / Veliko srce dece Srbije

Hana Dujmovićová, 8.1

Detský týždeň

Detský týždeň máme každý rok, ale obyčajne to majú deti od prvého do štvrtého ročníka.

Detský týždeň je týždeň, keď sa deti každý deň obliekajú do jednej farby. V pondelok sa oblečú do modrej farby, v utorok do žltej, v stredu do červenej, vo štvrtok do zelenej a v piatok sa obliekajú do kostímov svojich obľúbených postáv z kreslených filmov. Aj predškoláci sa obliekajú do tých kostímov.

Detský týždeň trvá od druhého po šiesty október a deti majú mnohé aktivity počas týždňa.

DETSKÝ TÝŽDEŇ

Andrej Čmelík, 5.1

Detský týždeň - Beh radosti

Minulý týždeň bol Detský týždeň. Všetky deti sa usmievali.

V priebehu Detského týždňa bol Beh radosti. My sme utekali v parku, aj malé deti utekali tiež. Niektoré deti dostali diplom. Boli prvé, druhé a tretie miesta. Niektorí, čo nedostali diplom boli smutní. Diplom nie je dôležitý, dôležité je, že sme účinkovali.

Beh radosti sa koná každý rok v októbri. Mnohé deti sú šťastné, keď je október, pretože je Detský týždeň.

Vasil Vrška, 8.1

Živé výstavy v škole

Dňa 26. októbra 2023 sa v Základnej škole hrdinu Janka Čmelíka uskutočnila výstava, ale nie obyčajná.

Žiaci nižšieho stupňa do školy doniesli rôznorozné veci vyrobené z ovocia a zeleniny. Výstavu som si nevšimol hneď pri vstupe do školy, ale až keď som náhodou udrel do jedného stola s výstavou, lebo som si ho nevšimol a ponáhlal som sa na hodinu. Na prestávke som sa poobzeral, že čo sú to za veci, a musím uznať sú fakt výborné a originálne. Našiel som tam takmer všetko od ježka urobeného zo zemiakov po tank, ktorý bol vystavený pred zborovňou, a bol urobený z rôznorôzneho ovocia a zeleniny.

Mne sa táto výstava veľmi páči a vzbudili vo mne spomienky na ročníky, keď sme mi robili také veci.

SEMINÁR, FESTIVAL, KVÍZ, PROJEKT

Slávnostné privítanie žiakov prvého ročníka

Obec Stará Pazova a NRSNM darovali učebnice a darčeky žiakom.

Európsky deň jazykov 2023

Mária Grbićová, 8.1

Jazyky v mojej triede

Naša škola je veľmi bohatá, lebo v nej máme mnoho jazykov.

V programe našej školy je, aby sme sa učili slovenčinu, srbsčinu, angličtinu a nemčinu. Okrem jazykov, ktoré sa učíme na hodinách a ktorými hovoríme každodenne, sú tu i deti, ktoré hovoria ešte niektorými jazykmi. Moja spolužiačka z triedy vie hovoriť po ukrajinsky a rusky, lebo je jej rodina z Ukrajiny. Vždy mi bolo zaujímavé, ako pozná toľko jazykov. Potom som pochopila, že sú to veľmi podobné jazyky. Taktiež v škole je i jedno dievča, ktoré prišlo z Ruska a tiež hovorí po rusky. Je v škole aj dievča z Číny. Hoci sa jej jazyk najviac odlišuje od nášho jazyka, predsa sme sa pokúsili naučiť sa aspoň jej meno a ona sa naučila pozdraviť sa v našom jazyku. Srbsčina je jej ťažká, ale predsa sa dorozumievame a chceme sa kamarátiť s ňou.

Aj keď hovoríme rozličnými jazykmi, predsa sa nejakým spôsobom dorozumievame, lebo nám nie je ťažko dorozumieť sa, keď to chceme.

Nová webová stránka školy

Krajanské dotácie z ÚSZZ zo Slovenskej republiky podporili vypracovanie novej webovej stránky Základnej školy hrdinu Janka Čmelíka v roku 2023, vďaka ktorým bola vypracovaná webová stránka školy aj v roku 2015.

Nová webová stránka školy má aktuálnejší, novší príjemne pôsobiaci vzhľad. Nazdáme sa, že priláka čím väčší počet navštevovateľov tejto stránky, na ktorej sú po ruke najnovšie informácie a prehľady o daniach a aktivitách na našej škole žiakom a rodičom.

Пилот-проект Покрајинске владе

Основна школа „Херој Јанко Чмелик“ учествовала је на конкурс који је расписао Покрајински секретаријат за образовање, прописе, управу и националне мањине и добила је средства за набавку видео-надзора и опрему.

Nové vchodové dvere

Vďaka projektu, ktorý podporil Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí, získali sme nové vchodové dvere pre žiakov. Dvere, ktoré sa používali na vchod do budovy pätnásť rokov, bolo treba vymeniť. Nové dvere esteticky zlepšili vzhľad školy a priamo vplývajú aj na bezpečnosť školskej budovy.

Prevenca rovesničkého násilia

Dárko Hrehor, 5.1

Polícia v škole

V stredu 11. septembra 2023 nám prišiel policajt na hodinu. Najprv sme sa predstavili a potom sme hrali jeden kvíz, ktorý sa vzťahoval na násilie. Strávili sme spolu dve hodiny. Potom sme sa rozprávali o násilí, čo nemáme robiť.

Andrej Čmelík, 5.1

Deň srbskej jednoty a štátnej vlajky

Dňa 15. septembra sme oslávili Deň srbskej jednoty a štátnej vlajky. V našom meste sa zoskupili deti v krojoch. Spievali a tancovali národné piesne a tance. Starou Pazovou deti defillovali s vlajkami. Tento sviatok je krásny.

PRIPOMENULI SME SI

Mária Ďurčíková, 8.1

Janko Čmelík

Janko Čmelík bol slovenský hrdina, ktorý žil vo Vojvodine.

Janko Čmelík má svoj pomník v parku v meste Stará Pazova. Základná škola hrdinu Janka Čmelíka nosí jeho meno, aj spolok v Starej Pazove. Jesto mnoho spomienok o Jankovi Čmelíkovi. Je tu aj jeho dom, ktorý sa odnedávno obnovil. Mnohé generácie išli so školou vidieť, kde žil pazovský hrdina. Dom sa nachádza v ulici Janka Čmelíka, ktorá tiež nosí jeho meno. Deň oslobodenia Starej Pazovy sa oslavuje 23. októbra. Preto sa v škole organizuje program, aby sa čítali básne, poviedky, aby sa čítali texty po slovensky a po srbsky. Deň oslobodenia Starej Pazovy sa oslavuje každý rok pred pomníkom Janka Čmelíka, ľudia prichádzajú si vypočuť program, ktorý naša škola organizuje.

Tento program sa uskutočňuje každý rok, aby si obyvatelia Starej Pazovy pripomenuli, kto bol národný hrdina Janko Čmelík.

Maruša Pecníková, 7.1

Cestovanie od ústia k prameňu po stopách našich predkov

Dňa 20. októbra 2023 bol realizovaný projekt profesora Jaroslava Miklovica.

Šli tri žiačky ZŠ hrdinu Janka Čmelíka, medzi ktorými som bola aj ja. Vydali sme sa po stopách našich predkov. Riaditeľ Ján Havran a profesor dejepisu Jaroslav Miklovic nás viedli do Slovenska a do Maďarska. Pohli sme zo Starej Pazovy do Selenče. Našou prvou zastávkou bol Báčsky Petrovec, je tam dom pre chudobných, gymnázium, žiacke internáty a základná škola. Ľudia sa tam venujú ovocinárstvu a je tam 50% katolíkov a 50% evanjelikov. Boli sme tam v evanjelickom kostole a na fare. Tam nám farár rozprával o starom zvone, ktoré sa žiaľ bohu rozbilo, bolo ťažké 180 kg a prežilo prvú a druhú svetovú vojnu. Našou druhou zastávkou bolo Maďarsko, mesto Kiškereš (Kiskőrös). Boli s nami dve ženy, ktoré rozprávali po slovensky a s nimi sme išli do domu, v ktorom je dnes múzeum známeho básnika Sándora Petöfiho. Tam sme prezerali staré veci a šaty, ktoré majú historickú hodnotu a tam sme si tiež mohli vyrobiť pohľadnicu. Potom sme boli v múzeu Slovenského domu, ktorý má všelijaké staré historické veci. Pre mňa tam bola najzaujímavejšia skriňa, na ktorej bolo moje priezvisko. V tom dome bola stará stodola a stará pivnica. Našou treťou a poslednou zastávkou bolo Slovensko, mesto Lučenec. Tam sme navštívili múzeum modrého kameňa a išli sme do starej pivnice, ktorá mi vyzerala ako jaskyňa.

Projekt sa mi veľmi páčil. Všetky múzeá boli veľmi zaujímavé a veľmi rada by som tieto mestá ešte raz navštívila.

Lena Pilková, 5.1

Literárna súťaž

Dňa 30. novembra v Sriemskej Mitrovici som bola odmenená za svoju literárnu prácu *Starám sa o svoje zuby, som hrdá na svoj úsmev*, ktorú vypísal Ústav pre verejné zdravie Sriemska Mitrovica.

Emanuela Feldyová, 8.1

Pätnásťminútová učiteľka

Na hodine slovenčiny sme si pripomenuli Medzinárodný deň učiteľov. Mária a ja sme každá mali pätnásť minút byť učiteľky.

To robíme každý rok, už štvrtýkrát. Vždy je učiteľ niekto iný. Často tie hodiny boli smiešne a smiali sme sa spolu, ale stalo sa, že sme žiakov museli známkovať. Nebolo to náročné. Dúfam, že moji žiaci na pätnásť minút neboli oškodení kvôli známkam. Pani profesorka bola tam a počula všetko, potom skontrolovala ako sme ich oznámkovali.

Toto bola naša posledná hodina pripomínania si Dňa učiteľov na tejto škole.

Novogodišnje ukrašavanje učionica.

Petra Kolárová, 5.1

Recitačná súťaž

Rozhlasová súťaž sa konala 25. novembra v Báčskom Petrovci. Recitovala som báseň *Neboráčik*, ktorú napísala Krista Bendová, a obsadila som druhé miesto. V súťaži účinkoval aj Dávid Simendić.

Lena Stankovičová, 8.1

Kvíz Poznaj svoju minulosť

Dňa 28. novembra 2023 bola som spolu s Emanuelou Feldyovou, Dávidom Simendićom a učiteľom Jaroslavom Miklovicom v Selenči na súťaži. Žiaci zo Selenče zvíťazili. Cieľom tohto kvíza bolo, aby sme sa naučili niečo o našej minulosti.

Dušan Pajić, učenik 8.2 odeljenja, na času fizike je imao prezentaciju na temu „Pomračenje Sunca i Meseca”.

Lena Pilková, 5.1

Volejbalový zápas

Dňa 27. novembra ôsmaci hrali volejbalový zápas s učiteľmi na šiestej hodine. Spolu hrali srbskí a slovenskí ôsmaci. Krásne spolupracovali. Učitelia zvíťazili, ale aj ôsmaci dobre hrali. Všetci sa pekne pobavili.

Andrej Čmelík, 5.1

Navštívili sme galériu

Navštívili sme Galériu Miry Brtkovej 5. septembra 2023 s učiteľom Jánom Agarským.

Na výstave Korene sme videli mnoho obrazov. Namaľovaná je živá príroda a neživá príroda. Medzi nimi sú ovocie, stromy, rastliny a nebo. Jeden z najkrajších obrazov mi je obraz s ovocím, ktorý je namaľovaný voskovými pastelkami.

V galérii nám bolo veľmi zaujímavé.

Predstavenie pre prvákov a druhákov

Predstavenie Koza rohatá

Andrej Čmelík, 5.1

Dňa 30. novembra bola premiéra muzikálu Koza rohatá.

V nej účinkovali žiaci našej školy. Hlavná postava koza rohatá odišla s ošípanou do sveta. V lese si našli chalupu a tam aj zostali. Prišla líška a ich poprosila, aby vyšli von. Koza nechcela a len rozkazovala ošípanej. Ošípaná si vyhľadala nových priateľov, vlka, medveďa a ježka. Kozu vyhnali z chalupy a ošípaná zostala žiť s líškou.

Tento muzikál mal veľmi známe hudby. Kamarátstvo je dôležité, všetci sa máme kamarátiť.

Mája Šagová, 5.1

Návšteva herca

Do Starej Pazovy 3. novembra prišiel známy herec Peter Hudák.

Peter vysvetlil deťom základy herectva. Taktiež sme sa aj hrali. Bola jedna hra, v ktorej sme si zastáli do kruhu a chytali sme za ruky. Potom jedno dievča zastálo si do stredu. Všetci sme sa okolo nej obmotali. Vyzerali sme ako jeden veľký slimák.

Mne sa toto veľmi páčilo a nazdám sa, že Peter znovu navštívi Starú Pazovu.

Lena Pilková, 5.1

Deň tolerancie

Medzinárodný deň tolerancie si pripomíname 16. novembra. V ten deň všetci sme si obliekli biele tričká. Niektoré deti spravili plagát. Tolerancia znamená, že sa nemáme hádať, biť, vysmievať, ale máme spolupracovať, počúvať jedny druhých, pomáhať si. Nemáme sa tolerovať len v Deň tolerancie, ale vždy sa máme tolerovať. My sme si tento deň krásne pripomenuli na hodine biológie. Rozprávali sme sa o všeličom a dozvedeli sme mnoho toho nového od iných. Prsty sme položili do farby a potom sme tým prstom dotkli veľký papier, nakreslili sme drevo a mali sme krásny strom.

Andrej Čmelík, 5.1

Svetový deň zdravej výživy

Dňa 16. októbra bol Deň zdravej výživy. Na hodinu biológie sme si vtedy priniesli ovocie: mandaríny, banány, pomaranče, jablká, lebo sme si pripomenuli Deň zdravej výživy. Ochutnali sme si z prineseného ovocia. Zdravá výživa obsahuje najviac obilie: pečivá, cestoviny, ryžu, ovsené vločky. Trochu zdravšie ovocie a zeleninu. Stredné, ktoré sú pomedzi zdravé a nezdravé, mlieko, mliečne výrobky a mäso, mäsové výrobky, vajcia a ryby. Nezdravé sú cukry a tuky.

Dôležité je sa zdravo stravovať, piť vody a športovať.

NAŠI LJUBIMCI / NAŠI MILÁČIKOVIA

Emanuela Feldi 8.1

Moji kućni ljubimci

Kod kuće smo uvek imali kućne ljubimce. dok sam bila mlađa imali sme pse, mačke, ribice, hrčke, zeca...

Sada imamo samo dva psa. To su Floki i Šaponja. Flokija smo našli na ulici dok je još bio štene. Moji roditelji su ga vodili veterinaru na sve potrebne preglede i vakcine. On je brzo rastao, očekivali smo da će biti malog rasta, ali se ispostavilo da imamo velikog lepog crnog vučjaka. Floki sada ima već devet godina. Odrastala sam sa tim psom. Floki mi mnogo znači. On je naš Floki, oduvek je tu. Tokom njegovog života imali smo i druge pse, rađali se se kod nas i odlazili su. Kada je Miks, pas koji se rodio kod nas, rastao kod nas, provodio vreme sa nama u dugim šetnjama, pobegao, Floki je ostao. Floki je bio tu da me uteši tim svojim smeđim očima. Njegova šapa, koju uvek daje kao pozdrav, bila je blizu.

Šaponja je Miksin sin, mešanac. On je divno stvorenje. On je kao najbolji prijatelj. Uvek me dočeka kada se vraćam iz škole ili idem negde. Dotrči najbrže što može i sedne iza mene dok zaključavam vrata. Nestrpljivo čeka, mašući svojim ogromnim repom, kojim udara zid ili kapiju. tako uvek znam da čim se okrenem, njegove šape biće na mojim prstima. Uvek gazi stopala to mu je navika od malena. Pretpostavljam da želi pažnju i tako se približi da ga pomilujem i ne pazi gde gazi.

Volim moje pse. Volim kako zavijaju kada čuju kola hitne pomoći ili neku sirenu, kao da je imitiraju. Volim provedeno vreme sa njima, maženje i vijanje po travi. Šetnje nikada ne odbijaju. Uvek vuku dok su na povodcu. Volim i naše avanture, kada idemo u prirodu sa njima. Bolje ljubimce ne mogu da zamislim.

Lena Pilková, 5.1

Moji psikovia

Veľmi som chcela mať psíka, tak som sa dohodla s rodičmi, že adoptujeme z azylu.

Jeden deň, keď som prišla zo školy ma dočkalo krásne prekvapenie. Po dvore utekal krásny veselý psík. Dala som mu meno Max. Po niekoľkých dňoch ma doma dočkal ešte jeden psík z azylu a jeho som nazvala Rex. To sú teraz už veľkí dvaja psi. Max má jedenásť mesiacov a Rex má desať mesiacov. Oni dvaja sú veľkí kamaráti a nezbedníci. Každé ráno pripraví nové prekvapenie. Vykopú diery alebo zoseknú jedličky, roztrhajú hadicu na vodu, roznášajú hračky po celom dvore. Každý deň niečo nové spravia.

Mám ich rada a i oni mňa. Keď som smutná, vždy ma rozveselia .

Ján Gašpar, 5.1

Môji psíčekovia

Moji psíčekovia majú modré oči a sú psi, ktorí majú veľa energie. Oni zavýjajú a neštekajú. Sibírsky husky je pleme psa, ktoré pochádza z ďalekého Sibíra a ja ich veľmi chcem.

POUČKY ZO SLOVENČINY

POUČKY ZO SLOVENČINY

Pozvať „host'ky”/Pozvať hostky

Anna: Čau, Janko. Ako sa máš?

Janko: Čau, Anna! Ale zle.

Anna: Prečo? Čo sa stalo?

Janko: Host'ky, ktoré som pozval na novoročný žúr, neprišli.

Anna: Pravdaže ti neprišli, keď si ty pozval host'ky! Pozvi si na žúr hostky a istotne ti prídu!

Janko: Tak teraz to chápem. Už odteraz budem na žúr pozývať hostky a hostí.

Anna: Pravdaže, Janko.

Zapamätaj si:

Slovíčko hostka je novší termín v slovenčine.

Vedľa podstatného mena mužského rodu host' Pravidlá slovenského pravopisu uvádzajú aj podstatné meno ženského rodu hostka. Napríklad:

Program festivalu spestria i zaujímaví hostia a hostky.

Na veľkonočný pondelok zavítali k nám hostky.

V relácii Poučky zo slovenčiny na YouTube poučky čítajú: Andrej Čmelík, Lena Stankovičová, Vasil Vrška, Dávid Simendič, Emanuela Feldyová a Mária Grbičová.

Učiteľ sa pýta Paľa:

- Ktoré je hlavné mesto vo Francúzsku?

Paľo nevie odpoveď a povie:

- Ale, pán učiteľ, prečo Vám mám hovoriť niečo, čo už viete?

Márko má online hodinu, ale nechce odpovedať, preto povie do mikrofónu:

- Pán profesor, nemôžem odpovedať, lebo mi nerobí mikrofón.

Vtipy

Dejepisár sa pýta žiaka:
- Čo sa skončilo v roku 1918?
Žiacka nevie odpoveď, ale hovorí:

- Skončil sa rok 1917.

Žiak mešká na hodinu a učiteľ sa ho pýta:

- Prečo zasa meškáš na hodinu?

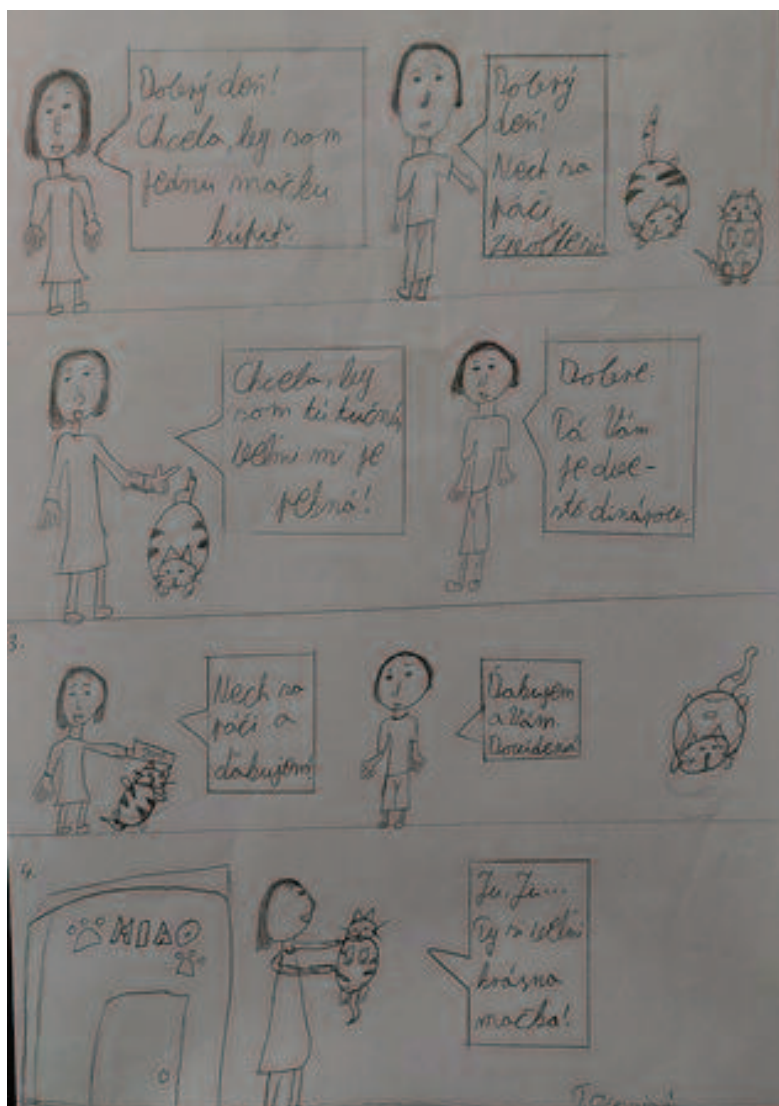
Žiak odpovedá:

- Prepáčte, ale meškal my výťah.

Lena Stankovičová, 8.1

Tamara Očovajová, 8.1

Komiks

Návrhy na čítanie kníh

Mám rada čítať knihy, a keď mám voľný čas, alebo mi je nudno, niekedy si zoberiem knihu a čítam.

Prečítala som dosť kníh a mám aj niekoľko obľúbených, ktoré vám odporúčam. Kniha, ktorú mám najradšej sa volá Nočná škola, a napísaná je po srbsky. Napísala ju spisovateľka Christy Daugherty. Kniha má štyri časti. Keď som začala čítať prvú časť knihy, veľmi som sa prekvapila, a zapáčila sa mi.

Tiež mám rada knihu Koralína, ktorú napísal anglický spisovateľ Neil Gaiman. Na základe tejto knihy je nahraný aj film a chcem si ho pozrieť.

Teraz čítam knihu, ktorá sa volá Red sister, ktorú napísal Mark Lawrence, a veľmi je zaujímavá. Moja kamarátka prečítala jednu knihu, ktorá sa volá Carrie a napísal ju známy spisovateľ Stephen King. Povedala, že je tá kniha výborná a že ju odporúča, aby sa prečítala.

Knihy, ktoré som vám odporúčila, sú o takých trochu strašných alebo vážnejších témach. Ak máte radi horor alebo thriller. Odporúčam vám tieto knihy a diela S. Kinga, lebo je on výborný spisovateľ.

Emanuela Feldyová, 8.1

Exkurzia / Ekskurzija

Ôsmacky výlet

Výlet učiteľov do Rumunska

Ôsmacky výlet, ktorý sme tak veľmi chceli, je už za nami. Dve triedy ôsmakov, ktoré sa pred tým, rokami nekamarátili, teraz len pochopili, koľko dobrí sú spolu.

Výlet bol krásny. Prvý deň sme veľmi včas ráno vyrazili zo Starej Pazovy na našu prvú destináciu. V autobuse bola muzika a tí, ktorí nespali, spievali a rozprávali sa. Videli sme veľa krásnych miest. Smederevskú pevnosť, Viminárium, Rajkovú jaskyňa, Zaječar, Golubac a iné. Podľa mňa najkrajší bol Đerdap. Đerdapska klisura podľa mňa bola vrchol tohto výletu. Veľké skaly pri Dunaji a sám Dunaj. Videli sme jeho najširšiu časť. Podobal sa na more. V diaľke bolo Rumunsko a jeho krásne hory. Jeho najužšia časť hlboká až stopäť metrov bola tiež tam. Golubačka pevnosť bola ako z rozprávky. Počuli sme veľa príbehov aj v Lepenskom Víre starom osem tisíc rokov. Začala som sa kamarátiť s mnohými spolužiakmi z druhej triedy. Máme krásne fotografie spolu. Smiali sme sa a tvorili sme nové zážitky spolu. Naše triedne učiteľky boli tiež s nami všade a hrali sme hry večer spolu.

Šťastná som, že som mala príležitosť vidieť túto najkrajšiu časť Srbska. Všetci mi hovorili ako je tam krásne a teraz to môžem potvrdiť. Energia bola pozitívna a bolo nám veľmi pekne.

CELODENNÝ POBYT

Svetový deň výživy.

Maškarný bál v rámci Detského týždňa.

Dielňa *Kto som tebe, čo som sebe - Stop násiliu.*

Deň tolerancie.

Jesenné plody.

Oslava narodenín.